

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec,
ročník 2022/2023, číslo 26: neděle 12.3.2023

Tato neděle je už 3. postní. Blížíme se k polovině postní doby. Na úplném začátku jsme si o Popeleční středě připomněli, že náš čas tady na zemi je omezený, jednou umřeme a budeme se muset podívat Bohu do tváře. Teď je čas se zamyslet a vylepšit na svém životě, co je třeba. To proto, aby naše setkání s Bohem bylo radostné a nemuseli jsme z Něj mít strach. První postní neděle nám ukázala Pána Ježíše, jak bojoval s pokušením. I my musíme rozlišovat, co nás vede k dobru a co ke zlu. Ale kde vzít sílu a zlu se ubránit? Druhá postní neděle nám proto Ježíše představila v jeho Božské podobě. I my se – podobně jako Ježíšovi učedníci – potřebujeme ujistit, že Ježíš nás opravdu dovede do nebe. Vždyť On cestu zná. I pro nás platí Boží hlas: „Toho poslouvejte!“ A dnes k nám biblická čtení mluví o vodě – o něčem, bez čeho není možné žít. Pán Ježíš má „vodu života“. Má pro nás to nejdůležitější, co každý cestovatel-poutník potřebuje, aby dobře došel k cíli. Učme se každý den být Ježíšovými přáteli – mít Pána Ježíše za kamaráda a průvodce. On ví, co je pro nás dobré a povede nás správnou cestou. Jen se Mu musíme naučit důvěřovat, mluvit s Ním o všem a prosit Ho o pomoc. Pán Ježíš nás nikdy nezahládí!

Vaše Majka

Okénko z nedělních čtení

Znáte příběh o Mojžíšovi, který s Boží pomocí vyvedl Izraelity z Egypta, kde museli dlouhé roky žít jako otroci? Dnešní první čtení nám vypráví další část příběhu: Izraelci měli velkou radost, když se dostali ze zajetí v cizí zemi. Jenže radost je brzo přešla. Putovali přes poušť a měli velikou žízeň. Zlobili se na Mojžíše, že je přivedl do ještě horší nouze, než kterou zažívali v Egyptě. Přestali věřit, že je vede Bůh. Mojžíš nevěděl, jak lid uklidnit. Obrátil se proto na Boha: „Co mám udělat?“ A Bůh mu odpověděl: „Vezmi svoji hůl, udeř do skály a vytryskne z ní voda, aby se lidé mohli napít. Já budu s tebou.“ A tak se Bůh postaral o svůj vyvolený národ, aby nezahynul žízní. Mojžíš pak to místo pojmenoval Massa a Meriba, to znamená Pokušení a Svár – kvůli hádce Izraelců a kvůli jejich pokoušení Boha nedůvěrou, jestli je Bůh vůbec s nimi.

I dnešní evangelium mluví o vodě. Ježíš se svými učedníky procházel územím Samařanů. Ti věřili ve stejného Boha Hospodina jako Židé, ale uctívali Ho trochu jinak. Navíc mezi Samařany a Židy byly i další rozepře, a tak se Židé se Samařany obvykle nebavili, vyhýbali se jim a dokonce často i putovali delší cestou, jen aby nemuseli jít přes samařské území. Ježíš unavený dlouhou chůzí se posadil u studny. Vtom přišla ke studni pro vodu jedna samařská žena. Ježíš jí požádal, aby mu dala napít. Velmi se divila, že ji on-Žid vůbec oslovil a chce od ní vodu. Ale Ježíš jí řekl: „Kdybys věděla, kdo s tebou mluví, požádala bys ty jeho o živou vodu.“ Ona se nejdříve podivila, co to říká – vždyť nemá vědro a studna je hluboká, jak by jí mohl dát živou vodu? Ježíš se jí tedy snažil vysvětlit, že to myslí jinak. Kdo se napije vody ze studny, bude mít žízeň znovu. Kdo se ale napije živé vody, kterou mu dá Ježíš, nebude mít už nikdy žízeň – naopak se v něm stane pramenem, který povede do věčného života. (Ježíš nemyslel opravdovou vodu. Spíš myslel svoje slova a svoji lásku, které máme přijmout do srdce a tam se pak stanou naší silou a cestou do věčného života v nebi.) Ale žena pořád nerozuměla. Proto jí Ježíš řekl: „Přiveď sem svého muže.“ Ona se zarazila a řekla, že muže nemá. Ježíš pochválil její upřímnost a dosvědčil: „Máš pravdu, pětkrát jsi byla vdaná, ale ten, se kterým žiješ teď, není tvůj manžel.“ Žena mu s údivem odpověděla: „Vidím, že jsi prorok! Vždyť jsi řekl všechno, jak se to

v mém životě stalo.“ Žena pak s Ježíšem dál rozmlouvala o rozporech mezi Židy a Samařany v tom, jak a kde je správné uctívat Boha. Ale že věří, že jednou přijde Mesiáš – Kristus – Spasitel, který jim řekne o všem pravdu. Vtom jí Ježíš řekl: „To jsem já, který s tebou teď mluvím.“ Ona postavila na zem svůj džbán a běžela do vesnice říct o Ježíši všem sousedům. Ježíš pak u nich zůstal dva dny a oni ho poslouchali a uvěřili, že je tím slíbeným Mesiášem.

17. března – svatý Patrik

V pátek si budeme připomínat svatého Patrika – biskupa a misionáře z 5. století (zemřel roku 461). Jako mladý zažil mnoho životních zvratů. Vyrůstal v bohaté rodině a byl docela rozmazlený, ale v 16 letech byl unesen a prodán do otroctví v Irsku. Nakonec se mu podařilo utéct a vrátit se domů. Ale Patrik postupně pochopil, že má jít jako misionář právě do Irska. Lidem tam pak jako biskup přinesl nejen víru v Boha, ale také je učil číst a psát. Byl k lidem laskavý a s jejich pohanskými zvyky nebojoval silou, ale vysvětlováním. Pro Iry je tedy podobnou postavou jako pro nás svatí Cyril a Metoděj.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

Voda je zdroj života, bez ní není možné přežít. Izraelci na poušti žádnou vodu neměli, a navíc potřebovali ujistit, že je Bůh opravdu s nimi. A Bůh se postaral o jejich žízeň – nechal vytrysknout nový pramen, aby se občerstvili. A ukázal jim tak, že Mu záleží na životě každého z nich.

Ježíš nabízí, že se postará nejen o naše tělo, o naši žízeň, ale i o naši duši a srdce a udělá z nás pramen živé vody pro druhé. Aby naše srdce nebylo smutné, pusté a vyschlé jako poušť, ale plné lásky a radosti, kterou můžeme dávat i ostatním.

Když se snažíme (zvláště teď v postní době) dělat dobré skutky, máme se jako Mojžíš ptát Boha: „Co mám udělat?“ A také máme prosit Pána Ježíše, aby nám k tomu dal svoji „živou vodu“ – zdroj síly. Pak můžeme dělat právě to, co si od nás Bůh přeje, a ještě k tomu s radostí. 😊

Když se modlíš, řekni Bohu všechno, co máš na srdci. Ale taky se zkus ztišit a zaposlouchat, co Ti Bůh říká hluboko ve Tvém nitru. Poradí Ti, co je dobré a co ne, nebo třeba jak se máš rozhodnout. A určitě Ti taky poví, jak moc Tě má rád, a dodá Ti jistotu, že je s Tebou. A tím taky radost, kterou pak můžeš úsměvem, milým slovem nebo svojí pomocí rozdávat doma i mezi kamarády. Zkus to!

Svatý Patrik vysvětloval Irům tajemství jediného Boha ve třech osobách – Otce, Syna a Ducha Svátého – na příkladu jetelového trojlístku. I ten je jediným lístkem jetele, a přece jsou to lístky tři. Navíc trochu připomíná svým tvarem kříž. Jetelový trojlístek se stal symbolem Irska i svatého Patrika.

